

اثربخشی شفقت درمانی بر رفتارهای پرخطر و کارکردهای اجرایی در افراد مبتلا به اختلال دوقطبی نوع دو

فاطمه بوربور^۱، مهدی رضایی^۲، فاطمه معینی^۳، مرتضی روستایی^۴

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی

۳- دانشجوی دکترای روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی ارتش تهران (نویسنده مسئول)

۴- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی درمان شناختی تحلیلی بر کارکردهای اجرایی و رفتارهای پرخطر در افراد مبتلا به اختلال دوقطبی نوع دو انجام شد. بدین منظور از جامعه افراد مبتلا به اختلال دوقطبی نوع دو مراجعه کننده به کلینیک های روان پزشکی سطح شهر مشهد، تعداد ۳۰ نفر به شیوه ی در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل (هر گروه ۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش طی ۱۲ جلسه، درمان شناختی تحلیلی را دریافت کردند و گروه کنترل هیچ مداخله ای را دریافت نکردند. متغیرهای وابسته در دو نوبت پیش آزمون و پس آزمون مورد اندازه گیری قرار گرفتند. برای اندازه گیری متغیرها از آزمون دسته بندی کارت های ویسکانسین و پرسشنامه رفتارهای پرخطر محمدخانی استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیل کواریانس تک متغیره و چند متغیره نشان داد که با کنترل اثرات پیش آزمون، درمان تحلیلی شناختی بر بهبود کارکردهای اجرایی و کاهش رفتارهای پرخطر در افراد مبتلا به اختلال دوقطبی نوع دو اثربخشی معناداری دارد. **واژگان کلیدی:** درمان تحلیلی شناختی، کارکردهای اجرایی، رفتارهای پرخطر، اختلال دوقطبی نوع دو